

УДК 378.147:781.6-051]:[005.336.2+316.644]

DOI <https://doi.org/10.12958/3083-6514-2025-4-123-130>

Цуй Цзяци,

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
спеціальність 015 «Професійна освіта (за спеціалізаціями)»
ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»,
м. Полтава, Україна.
cuijiaci2024@gmail.com
<https://orcid.org/0009-0002-2956-3600>

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ОСОБИСТІСНОГО РЕНОМЕ МАЙБУТНІХ МУЗИКАНТІВ-ПІАНІСТІВ: СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ АНАЛІЗ

У ситуації активізації міжнародних творчих комунікацій, посилення конкурентності музичного ринку, розширення візуальної присутності мистецьких продуктів та зростання значення цифрових платформ професійно-особистісне реноме музиканта-піаніста набуває статусу провідного детермінанта його творчої суб'єктності та професійної реалізації. Реноме виконавця постає не зведенням до імені чи сукупності формальних досягнень, а комплексною системою професійних, інтелектуальних, комунікативних та особистісних характеристик, які визначають рівень довіри, престижу та легітимності у професійно-мистецькому середовищі. У сфері академічного фортепіанного виконавства репутація формується через якість концертної діяльності, конкурентні успіхи, педагогічні результати, медіапрезентацію, а також через особистісні риси, що проявляються у взаємодії з аудиторією, колегами й представниками інституцій музичного простору. Отже, професійно-особистісне реноме піаніста виконує ключову функцію у його кар'єрній динаміці, визначаючи не лише ступінь суспільного і фахового визнання, а й можливості подальшого творчого та професійного зростання.

Аналіз наукових та навчально-методичних доробків вітчизняних дослідників засвідчив низку праць, присвячених теорії та методиці музичної освіти загалом: О. Ростовський (2011), В. Черкасов (2014); професійній підготовці музикантів: Ю. Афанас'єв (2009); формуванню професійних навичок і вмій, власного стилю викладання музики: Ю. Найда (2012), Л. Гаркуша, О. Економова (2013) та ін.; фортепіано як основному інструменту: В. Лісовий, Я. Мельничук, І. Бойчук (2007), Л. Гордійчук (2023); науково-педагогічній школі піаністів: Н. Гуральник (2007, 2011), О. Максимов (2007); формуванню технічної майстерності піаніста, стильовим принципам фортепіанного виконання і можливостям індивідуальної виконавської інтерпретації, основам художньо-виконавської майстерності піаніста-концертмейстера: І. Цепух (2009), Т. Фоміна (2014), Л. Гордійчук, А. Кругляченко (2020) та ін. Проте питання репутації, іміджу майбутніх музикантів-піаністів залишається не висвітленим у вітчизняному науковому дискурсі.

Мета статті – із позицій системного підходу здійснити структурно-функціональний аналіз формування професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів.

Зауважимо, що у межах системного підходу, заявленого нами у попередніх публікаціях, професійно-особистісне реноме постає як динамічна система, що формується під впливом різних чинників: соціокультурного середовища, педагогічного впливу, особистісних характеристик музиканта та його професійної діяльності, механізмів їх взаємодії, а також зовнішніх чинників впливу. Системний підхід дає змогу розглядати цей процес як цілісну, багатоаспектну діяльність, спрямовану на гармонійний розвиток особистості (Цзяци, Данильчук, 2025, с. 150).

Формування професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів є складним, багаторівневим процесом, а структурно-функціональний аналіз цього феномену дає змогу виявити його системну організацію, внутрішню логіку становлення у процесі професійної підготовки майбутніх фахівців. У контексті фортепіанного мистецтва даний феномен окреслює комплекс відносно стійких професійних, естетичних, комунікативних, морально-ціннісних характеристик, які визначають суб'єктну позицію піаніста, його творчу ефективність та соціокультурну ідентифікацію.

Структурно-функціональний аналіз передбачає розгляд професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів як системи, що має ієрархічну організацію, включає взаємозалежні компоненти, виконує низку функцій та розвивається під впливом освітніх, творчих, соціальних і психологічних чинників. Тож заявлена мета та вищевикладені міркування зумовлюють необхідність окреслення та аналізу основних *компонентів* професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів, а саме:

Професійна компетентність. У сучасному музично-педагогічному дискурсі поняття професійної компетентності музиканта-піаніста посідає центральне місце, оскільки відображає інтегрований результат фахової підготовки, художньо-культурної ерудиції, особистісної зрілості та здатності до креативної самореалізації у виконавському процесі. Професійна компетентність майбутнього піаніста постає системною характеристикою, що поєднує спеціальні знання, виконавські вміння, технічні навички, стилістичну обізнаність, рефлексивність, сценічну комунікативність, емоційно-вольову регуляцію та готовність до інтерпретаційно-аналітичного мислення. В умовах посилення конкурентності креативних індустрій, зростання автономності музиканта та високих вимог до інтерпретаційної унікальності компетентнісний підхід набуває статусу базової методологічної парадигми професійної підготовки.

Як компонент професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів професійна компетентність передбачає: індивідуалізацію виконавської підготовки, що враховує тип нервової системи, стиль інтерпретаційного мислення, моторні особливості; комплексність навчання, яка поєднує технічний тренінг, інтерпретаційну роботу, історико-стильову аналітику, сценічну практику; рефлексивно-аналітичний супровід, розвиток самооцінювання, інтерпретаційної критики, здатності до конструктивного аналізу власної гри; створення творчого середовища, що стимулює креативність, варіативність інтерпретаційних рішень та художню сміливість; упровадження міждисциплінарного підходу (психологія музики, нейропедагогіка руху, культурологія, естетика, філософія мистецтва).

Загалом професійна компетентність майбутніх музикантів-піаністів є інтегральною, полікомпонентною та динамічною характеристикою професійно-особистісного реноме, що забезпечує їхню здатність до високоякісної виконавсько-інтерпретаційної діяльності. Вона формується на перетині когнітивних, технічних, інтерпретаційних, аксіологічних та комунікативних складників і залежить від цілеспрямованої психолого-педагогічної підтримки, системно-інтегративної організації навчального процесу та розвитку індивідуальної творчої позиції. Сучасний піаніст повинен володіти не лише технічною віртуозністю, а й здатністю до глибокого художнього мислення, сценічної комунікативності та професійної рефлексії, що і визначає сутність його професійної компетентності.

Особистісний розвиток майбутніх музикантів-піаністів є ключовим чинником їхнього професійного становлення, оскільки виконавська діяльність у фортепіанному мистецтві вимагає високого рівня внутрішньої зрілості, психологічної стійкості, саморегуляції, творчої сміливості та сформованості індивідуального художнього стилю. Успішний піаніст – це не лише технічний виконавець, а й творча особистість, яка здатна передати емоції та настрої через музику. Важливо розвивати такі риси, як емоційна інтелігентність, стресостійкість і креативність. Осо-

бистісні якості, як-от відповідальність, здатність до співпраці з іншими музикантами, комунікабельність і здатність до рефлексії, є важливими для створення позитивного іміджу.

Музично-виконавська практика передбачає не лише оволодіння технікою та інтерпретаційною майстерністю, а й розвиток особистісних якостей, які забезпечують автономність мислення, здатність до самовираження, професійну відповідальність і творчу продуктивність. Саме тому феномен особистісного розвитку майбутнього піаніста розглядається як інтегральне утворення, що охоплює когнітивні, емоційно-вольові, мотиваційні, морально-ціннісні та художньо-креативні виміри.

Особистісний розвиток як компонент професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів реалізується через низку взаємопов'язаних механізмів, а саме: інтеріоризацію художніх цінностей, тобто глибоке внутрішнє прийняття естетичних норм і традицій фортепіанного мистецтва; індивідуалізацію інтерпретаційних стратегій, що передбачає поступове формування власної художньої позиції та виконавського стилю; суб'єктивацію навчальної діяльності, власне перехід від зовнішньої мотивації до внутрішньої, розвиток автономності; саморефлексію як осмислення власної творчості, визначення індивідуальних сильних і слабких боків; творчу самореалізацію – участь у концертах, конкурсах, імпровізаційних та дослідницьких практиках.

Таким чином, особистісний розвиток майбутніх музикантів-піаністів є не лише ключовим компонентом професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів, а й фундаментальною умовою їхньої професійної майстерності та художньої самореалізації, що забезпечують здатність до самостійного інтерпретаційного мислення, психологічної стійкості та творчої автономії. Педагогічні умови та психологічні механізми розвитку повинні бути спрямовані на формування цілісної, зрілої, відповідальної й творчо активної особистості піаніста, здатної реалізувати себе у складній, багатовимірній і висококонкурентній сфері фортепіанного мистецтва.

Художня уява та музичне мислення як компонент професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів є необхідним складником їхнього професійного образу, статусності й індивідуально-творчої ідентичності в сучасному музичному просторі та визначається як система стійких характеристик, що виявляються у здатності майбутнього піаніста: вибирати художньо вивірені інтерпретаційні стратегії; демонструвати високі естетичні стандарти виконання; виявляти оригінальність художнього мислення; пропонувати особистісно забарвлене бачення музичного твору; презентувати концертну гру як естетично та концептуально цілісний художній акт. Це передбачає не лише точне виконання нот, а й глибоке розуміння сенсу музики, яке дає піаністу змогу передати ідеї композитора, водночас додаючи свою власну індивідуальність.

У фортепіанному мистецтві художньо-естетична зрілість стає маркером професійної надійності та глибини особистісного стилю, а також чинником формування професійно-особистісного реноме музиканта як інтелектуально глибокої, культурно зрілої та художньо компетентної особистості, яка здатна розширювати межі власної творчої самореалізації. носія високої художньої культури.

Художня уява та музичне мислення майбутніх музикантів-піаністів підвищує довіру до виконавця як до носія високої художньої культури; визначає рівень його творчої привабливості на концертній сцені та мистецькому ринку; підсилює конкурентоспроможність; сприяє формуванню позитивного професійного іміджу; забезпечує упізнаваність та унікальність виконавської манери.

Отже, професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів складається із сукупності об'єктивних і суб'єктивних характеристик, але саме художня уява та музичне мислення надають йому глибини, змістовності та культурної легітимності; є одним із ключових критеріїв їхнього професійного становлення та соціокультурної впізнаваності, що охоплює

естетичні цінності, художньо-образне мислення, звукову культуру, стилістичну грамотність та інтерпретаційну майстерність. Цей компонент забезпечує не лише високу якість виконавського акту, а й цілісність творчої індивідуальності, значною мірою визначаючи професійний імідж, репутацію та перспективи розвитку музиканта-піаніста у сучасному мистецькому середовищі.

Сцена та комунікація з аудиторією як компонент професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів розглядаються з позицій сучасних наукових підходів як інтегративне утворення, що охоплює: сценічну присутність, тобто здатність володіти собою та увагою аудиторії; комунікативну інтенціональність – уміння передавати художній зміст через невербальні засоби, звук, тембр, драматургію; психологічну стійкість та саморегуляцію; уміння створювати комунікативний простір взаємодії між музикантом і слухачем; емоційне лідерство та емпатію, які визначають ефективність художньої комунікації.

Сцена і комунікація з аудиторією створюють цілісний образ виконавця у свідомості слухачів; підсилюють довіру до музиканта як до професіонала; визначають його впізнаваність і популярність; забезпечують соціальне визнання й позитивну оцінку серед колег та педагогів; сприяють формуванню статусності й позиціонуванню у мистецькому середовищі; розкривають особистісну унікальність та індивідуальний артистизм, які стають основою реноме.

Загалом сценічна діяльність є невід’ємною частиною професійного становлення музиканта-піаніста, адже саме сцена виступає простором, де реалізуються інтерпретаційний задум, художній потенціал та особистісна майстерність виконавця. У сучасному музичному світі, де виконавець одночасно є комунікатором, носієм художнього змісту, культурним інфлюенсером та репрезентантом власного професійного іміджу, сценічна взаємодія з аудиторією набуває статусу окремого важливого компонента професійно-особистісного реноме. Здатність піаніста ефективно комунікувати зі слухачем, створювати емоційний контакт, керувати сценічним простором та формувати у публіки цілісне естетичне враження є важливим складником професійно-особистісного реноме, визначальним для його репутації, впізнаваності та професійного успіху.

Стійкість до професійних викликів (професійна резилієнтність) як компонент професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів розглядається як інтегративна характеристика особистості, що забезпечує здатність майбутнього піаніста протистояти стресорам, конструктивно реагувати на кризові ситуації та зберігати професійну мотивацію у складних умовах.

Сучасне музичне середовище характеризується високою конкуренцією, інтенсивністю творчих процесів, швидкою динамікою змін, зростанням вимог до інтерпретаційної унікальності та психологічної витривалості виконавця. Для музиканта-піаніста, чия діяльність поєднує інтелектуальне навантаження, фізичну витривалість, емоційно-психологічну напруженість та необхідність постійного вдосконалення, стійкість до професійних викликів набуває статусу безумовного компонента професійно-особистісного реноме.

Стійкість до професійних викликів у музикантів-піаністів охоплює такі аспекти: здатність до саморегуляції, контроль емоцій, витривалість; рефлексивність, гнучкість мислення, здатність переосмислювати труднощі; внутрішня мотивація, професійна самопошва, орієнтація на саморозвиток; ефективні стратегії подолання стресових ситуацій; здатність підтримувати продуктивні професійні стосунки, взаємодіяти з різними аудиторіями та ансамблевими партнерами; уміння адаптуватися до нових умов, зберігати цілісність творчої ідентичності та водночас підтримувати високу якість виконавської діяльності, що дають змогу піаністам не лише витримувати професійні виклики, а й трансформувати їх у ресурси розвитку.

Загалом стійкість до професійних викликів є компонентом професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів, що забезпечує їхню здатність долати психологічні, творчі, соціальні та фізіологічні труднощі, підтримувати внутрішню рівновагу та стабільність

художньої діяльності. Сформована професійна стійкість дає змогу зберігати високу якість виконавського процесу, підтримувати власну творчість у стані динамічного розвитку та здобувати довіру й визнання у професійному середовищі; виступає одним із ключових маркерів зрілості, надійності та перспективності майбутнього музиканта-піаніста.

Загалом здійснений структурно-функціональний аналіз проблеми дає змогу стверджувати: формування професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів є складним і багатогранним процесом, який необхідно розглядати як багаторівневу та динамічну систему, котра інтегрує професійні, особистісні, художньо-естетичні, комунікативні та психофізіологічні характеристики виконавця. Реноме піаніста формується на перетині індивідуальних здібностей, педагогічних впливів, соціокультурного контексту, специфіки концертно-виконавської практики та вимог сучасного мистецького ринку.

Перспективним напрямом подальших наукових розвідок уважасмо визначення критеріїв, показників і рівнів сформованості основних компонентів професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів з опорою на компетентнісний, аксіологічний, особистісно орієнтований і діяльнісний підходи. Розроблення ефективних технологій і моделей формування професійно-особистісного реноме є необхідною передумовою становлення компетентного, творчо зрілого та психологічно стійкого фахівця у сфері фортепіанного мистецтва.

Список використаної літератури

1. Афанас'єв Ю. Л. Професійна підготовка музиканта: уроки Болеслава Яворського. Київ : ДАККІМ, 2009. 128 с.
2. Гаркуша Л. І., Економова О. С. Формування професійних навичок і вмінь студентів на заняттях з основного музичного інструмента (фортепіано) : навчально-методичний посібник. Київ : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2013. 100 с.
3. Гордійчук Л. В. Музичний інструмент (фортепіано) : методичні рекомендації для здобувачів освіти спеціальності 025 «Музичне мистецтво». Луцьк, 2023. 23 с. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/22847/1/metod.pdf> (дата звернення: 12.10.2025).
4. Гордійчук Л. В., Кругляченко А. Ю. Основи художньо-виконавської майстерності піаніста-концертмейстера. *Актуальні проблеми розвитку українського мистецтва: культурологічний, мистецтвознавчий, педагогічний аспекти* : матеріали V Всеукраїнської науково-практичної конференції / наук. ред. канд. пед. наук С. Л. Панасюк. Луцьк : СЛУ імені Лесі Українки, 2020. Вип. 1. С. 46–48. URL: https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/21090/3/hordiichuk_kruhlyachenko_2020.pdf (дата звернення: 14.10.2025).
5. Гуральник Н. П. Науково-педагогічна школа піаністів у теорії та практиці музичної освіти і виховання : навчально-методичний посібник для вищих освітніх закладів. Київ : НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2011. 309 с. URL: <https://enpuirb.udu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/2d0bee5c-c1d8-47e2-8638-e79b571fcf0f/content> (дата звернення 14.10.2025).
6. Гуральник Н. П. Українська фортепіанна школа ХХ століття в контексті розвитку музичної педагогіки: історико-методологічні та теоретико-технологічні аспекти : монографія. Київ : НПУ, 2007. 460 с.
7. Лісовий В. А., Мельничук Я. М., Бойчук І. І. Основний музичний інструмент фортепіано : навчально-методичний посібник. Чернівці : Рута, 2007. 69 с.
8. Максимов О. Б. Виховання піаністів за методикою В. Барвінського : навчальний посібник. Донецьк : Східний вид. дім, 2007. 127 с.
9. Найда Ю. М. Формування власного стилю викладання музики у студентів вищих педагогічних закладів : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02. Київ, 2012. 226 с. URL: <https://enpuirb.udu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/ad07e6af-41ad-462c-8304-4b82a92a44a6/content> (дата звернення: 12.10.2025).

10. Ростовський О. Теорія і методика музичної освіти : навчально-методичний посібник. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2011. 640 с. URL: <https://book2go.com.ua/contents/teoriya-i-metodika-muzichnoi-osviti-ebook.pdf> (дата звернення: 12.10.2025).

11. Фоміна Т. М. Стильові принципи фортепіанного виконання і можливості індивідуальної виконавської інтерпретації. Одеса : Астропринт, 2014. 136 с.

12. Цепух І. О. Формування технічної майстерності піаніста : методичні рекомендації для вищих закладів культури і мистецтв I–II рівнів акредитації. Київ : Державний методичний центр навчальних закладів культури і мистецтв, 2009. 60 с.

13. Цзяци Ц., Данильчук Л. О. Методологічні орієнтири дослідження проблеми формування професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів. *Соціальна педагогіка: теорія та практика*. 2025. № 1. С. 147–154. DOI: <https://doi.org/10.12958/1817-3764-2025-1-147-154>

14. Черкасов В. Ф. Теорія і методика музичної освіти : навчальний посібник. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2014. 472 с. URL: <https://fmmh.kubg.edu.ua/images/Черкасов.pdf> (дата звернення: 12.10.2025).

References

1. Afanasiev, Yu. L. (2009). *Profesiina pidhotovka muzykanta: uroky Boleslava Yavorskoho* [Professional training of a musician: Lessons of Boleslav Yavorsky]. Kyiv: DAKKKIM [in Ukrainian].

2. Harkusha, L. I., & Ekonomova, O. S. (2013). *Formuvannia profesiinykh navychok i vmin studentiv na zaniattiakh z osnovnoho muzychnoho instrumenta (fortepiano)* [Formation of students' professional skills and abilities in piano classes]. Kyiv: Kyivskiy universytet imeni Borysa Hrinchenka [in Ukrainian].

3. Hordiichuk, L. V. (2023). *Muzychnyi instrument (fortepiano)* [Musical instrument (piano)]. Lutsk. Retrieved from <https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/22847/1/metod.pdf> [in Ukrainian].

4. Hordiichuk, L. V., & Kruhliachenko, A. Yu. (2020). *Osnovy khudozhno-vykonavskoi maisternosti pianista-kontsertmeistera* [Foundations of artistic performance mastery of the pianist-accompanist]. In S. L. Panasiuk (Ed.), *Aktualni problemy rozvytku ukrainskoho mystetstva: kulturolohichni, mystetstvoznavchyi, pedahohichni aspekty: materialy V Vseukrainskoi naukovopraktychnoi konferentsii – Current issues in the development of Ukrainian art: cultural, art history and pedagogical aspects*. (Issue 1, pp. 46–48). Lutsk: SNU imeni Lesi Ukrainky. Retrieved from https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/21090/3/hordiichuk_kruhliachenko_2020.pdf [in Ukrainian].

5. Huralnyk, N. P. (2011). *Naukovo-pedahohichna shkola pianistiv u teorii ta praktytsi muzychnoi osvity i vykhovannia* [Scientific and pedagogical school of pianists in the theory and practice of music education and upbringing]. Kyiv: Vyd-vo NPU im. M. P. Drahomanova. Retrieved from <https://enpuirb.udu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/2d0bee5c-c1d8-47e2-8638-e79b571fcf0f/content> [in Ukrainian].

6. Huralnyk, N. P. (2007). *Ukrainska fortepianna shkola XX stolittia v konteksti rozvytku muzychnoi pedahohiky: istoryko-metodolohichni ta teoretyko-tekhnolohichni aspekty* [Ukrainian piano school of the 20th century in the context of music pedagogy development: Historical-methodological and theoretical-technological aspects]. Kyiv: NPU [in Ukrainian].

7. Lisovyi, V. A., Melnychuk, Ya. M., & Boichuk, I. I. (2007). *Osnovnyi muzychnyi instrument fortepiانو* [Main musical instrument – piano]. Chernivtsi: Ruta [in Ukrainian].

8. Maksymov, O. B. (2007). *Vykhovannia pianistiv za metodykoiu V. Barvinskoho* [Training pianists according to V. Barvinsky's method]. Donetsk: Skhidnyi vyd. dim [in Ukrainian].

9. Naida, Yu. M. (2012). *Formuvannia vlasnoho styliu vykladannia muzyky u studentiv vyshcheykh pedahohichnykh zakladiv* [Formation of students' own teaching style of music in higher pedagogical institutions]. *Candidate's thesis*. Kyiv. Retrieved from <https://enpuirb.udu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/ad07e6af-41ad-462c-8304-4b82a92a44a6/content> [in Ukrainian].

10. Rostovskyi, O. (2011). *Teoriia i metodyka muzychnoi osvity* [Theory and methodology of music education]. Ternopil: Navchalna knyha – Bohdan. Retrieved from <https://book2go.com.ua/contents/teoriya-i-metodyka-muzichnoi-osviti-ebook.pdf> [in Ukrainian].

11. Fomina, T. M. (2014). *Styliovi pryntsyipy fortepiannoho vykonannya i mozhlyvosti individualnoi vykonavskoi interpretatsii* [Stylistic principles of piano performance and possibilities of individual interpretive expression]. Odesa: Astroprint [in Ukrainian].

12. Tsepukh, I. O. (2009). *Formuvannia tekhnichnoi maisternosti pianista* [Formation of pianist's technical mastery]. Kyiv: Derzhavnyi metodychnyi tsentr navchalnykh zakladiv kultury i mystetstv [in Ukrainian].

13. Jiaqi, C., & Danylchuk, L. O. (2025). *Metodolohichni oriientyry doslidzhennia problemy formuvannia profesiino-osobystisnoho renome maibutnikh muzykantiv-pianistiv* [Methodological guidelines for studying the problem of forming the professional-personal reputation of future pianist-musicians]. *Sotsialna pedahohika: teoriia ta praktyka – Social Pedagogy: Theory and Practice, (1)*, 147–154. DOI: <https://doi.org/10.12958/1817-3764-2025-1-147-154> [in Ukrainian].

14. Cherkasov, V. F. (2014). *Teoriia i metodyka muzychnoi osvity* [Theory and methodology of music education]. Ternopil: Navchalna knyha – Bohdan. Retrieved from <https://fmmh.kubg.edu.ua/images/Черкасов.pdf> [in Ukrainian].

Цуй Цзяци. Формування професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів: структурно-функціональний аналіз

У статті здійснено структурно-функціональний аналіз формування професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів у контексті сучасних трансформацій мистецького середовища, зумовлених глобалізацією творчих комунікацій, зростанням конкурентності музичного ринку, поширенням цифрових платформ та розширенням візуальної репрезентації мистецьких продуктів. Доведено, що професійно-особистісне реноме піаніста постає не редукованим до набору досягнень чи популярності, а є інтегральною системою професійних, комунікативних, інтелектуальних, морально-ціннісних та особистісних характеристик, які визначають рівень довіри, престижу, легітимності й соціокультурної впізнаваності виконавця. На основі системного підходу реноме інтерпретується як динамічна багаторівнева конструкція, що формується під впливом взаємодії соціокультурних умов, педагогічного супроводу, суб'єктивних властивостей музиканта та специфіки його концертно-виконавської діяльності.

У межах дослідження виокремлено й концептуально обґрунтовано ключові компоненти професійно-особистісного реноме майбутніх піаністів: професійну компетентність, що інтегрує спеціальні знання, технічні навички, інтерпретаційну гнучкість, художньо-естетичну ерудицію та рефлексивність; особистісний розвиток, який забезпечує психологічну стійкість, емоційну регуляцію, мотиваційну зрілість і креативність; художню уяву та музичне мислення, що визначають глибину інтерпретацій, унікальність творчої манери та культурну легітимність виконавця; сценічну комунікацію та взаємодію з аудиторією як чинник емоційного впливу, сценічної присутності, комунікативної інтенціональності та формування естетичного враження; стійкість до професійних викликів, яка забезпечує здатність протистояти стресорам, адаптуватися до зміни умов, підтримувати високу якість виконання й перетворювати складнощі на ресурси професійного зростання.

Показано, що структурно-функціональний підхід дає змогу розглядати досліджуваний феномен як цілісну систему з ієрархічною організацією, взаємозалежними компонентами та комплексом функцій, спрямованих на забезпечення творчої суб'єктності, професійної стабільності, соціокультурної впізнаваності та інтерпретаційної унікальності піаніста. Наголошено, що формування професійно-особистісного реноме майбутніх музикантів-піаністів передбачає

системно організований освітній процес, творче середовище, психологічно комфортні та рефлексивно насичені умови розвитку особистості.

Ключові слова: професійно-особистісне реноме, музиканти-піаністи, структурно-функціональний аналіз.

Cui Jiaci. Formation of the professional and personal reputation of future musician-pianists: a structural and functional analysis

The article presents a structural and functional analysis of the formation of the professional and personal reputation of future musician-pianists in the context of contemporary transformations of the artistic environment, driven by the globalization of creative communications, the increasing competitiveness of the music market, the spread of digital platforms, and the expansion of visual representation of artistic products. It is proven that a pianist's professional and personal reputation is not reducible to a set of achievements or popularity, but is an integral system of professional, communicative, intellectual, moral-value, and personal characteristics that determine the level of trust, prestige, legitimacy, and sociocultural recognizability of the performer. Based on a systemic approach, reputation is interpreted as a dynamic, multilevel construct shaped by the interaction of sociocultural conditions, pedagogical support, the musician's subjective traits, and the specifics of their concert-performing activity.

Within the study, key components of the professional and personal reputation of future pianists are identified and conceptually substantiated: professional competence, which integrates specialized knowledge, technical skills, interpretive flexibility, artistic-aesthetic erudition, and reflexivity; personal development, which ensures psychological resilience, emotional regulation, motivational maturity, and creativity; artistic imagination and musical thinking, which determine the depth of interpretations, the uniqueness of creative style, and the performer's cultural legitimacy; stage communication and interaction with the audience as a factor of emotional impact, stage presence, communicative intentionality, and the formation of aesthetic impression; resilience to professional challenges, which ensures the ability to withstand stressors, adapt to changing conditions, maintain high performance quality, and transform difficulties into resources for professional growth.

It is demonstrated that the structural and functional approach allows the phenomenon under study to be viewed as a holistic system with hierarchical organization, interdependent components, and a set of functions aimed at ensuring the pianist's creative subjectivity, professional stability, sociocultural recognizability, and interpretive uniqueness. It is emphasized that the formation of the professional and personal reputation of future musician-pianists requires a systematically organized educational process, a creative environment, and psychologically comfortable and reflectively rich conditions for personal development.

Key words: professional and personal reputation, musician-pianists, structural and functional analysis.

Creative Commons Attribution 4.0
International (CC BY 4.0)

Дата першого надходження рукопису до видання: 24.10.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 21.11.2025

Дата публікації: 26.12.2025 р.